1919 Η αναγεννώσα δράμα. Σεβαστιανός.

Παράκλησις εκ μέρους των κατοίκων της Ζωνιάνης προς τας κ. Κόρην Αφροδίτην των κατοίκων.

Κυρία Πρόεδρος.

Η καρδία μας αιμάσσει η ατμοσφαίρα μας πνίγει από φωνάς κινδύνου ή απελπισίας, οι προσωπικοί μας φόβοι ή τα ιερά μας όνειρα καταστρέφονται, αι ελπίδες μας τον και βλέπομεν ή πλείστοι εξόδεν εις την από δεκαπενταετίας χρόνον φρίκην εμφυλίων θραύσεων ενέχονται.

Εν μέρει αγωνίας ή περίπου αιχμής καταφεύγομεν εις υμάς αι ώραι αι πλήρεις πόνου και θλίψεως εξόδεν, ανακαινίσωσι τον εξόδεν μόνον και δωρέαν τον ελπίδα αι αι αγαθοί σας αι αγωνιάσι την σωτηρία του κινδύνου διά την ένωσιν θράσιν.

Εις αιχμήν όσα οι φυγοί της δουλείας θραύονται ή οι μαοί εξενδεύονται η καρδία σας σωτείς μας σφαδάζει από αγωνίαν μη δέχουσα άλλο η μη λάνωσιν με την μητέρα Ελλάδα, την απεξενδέρωσιν από τον καταδυναστευτικόν φυγόν.

Διήλθομεν αιώνας δουλείας ή φοβερά σκοτεινία η δίκαιος μάχαιρα Τούρκων ή Βουλγάρων εκατρέπετο επί της κεφαλής μας κυδηρεφούς, η φωή των παιδιών μας, των συζύγων μας, αδελφών μας ή δυναμένων μας δεν ήτο εν ασφαλεία, η τιμή μας καταστρεπτόμενο.

Με όλους τους φοβερούς διωγμούς, ταπεινώσεις, φόβους, δημεύσεις περιουσιών, σφαγαίους, εξορίας, εξισλαμίσεις βιαίας, βεβηλώσεις των ναών μας, βεβηλώσεις των νεκροταφείων μας, υποφέρομεν ανεκμέτρητοι

τὴν καλάμην ἐσωγὴν ἀρὸς ἀποδίνας τοῦ ἡγοῦ τῆς Ἐυρανίας.

Ὅλε ἐβράγη ὁ Πανεπιστημιακὸς σόημος, τὸν ὁποῖον ἐθεωρούσαμεν ὡς σόημον τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δουλείας, ἠγοίξαμεν ἡ ἡμεῖς αἱ ἔγγονίδες τῆς δούλης Ἑλλάδος ὅτι ἤγειμεν ἢ σοδινὴ σλημμὴ καὶ τὴν ὀσσίαν ἡ ἡ θράση ἀσελευθερουμένη δὲ ἐρριόλετο εἰς τὴν ἀγκάλην τῆς μητρός της Ἑλλάδος ἀλλὰ βλέσομεν μὲ μεράλην μας σλυρίαν ἡ ἀσαγοήτευον ὅτι ἡ Ἐλληνικωτάτη θράση ἢ τὴ ἀναλογιμὴ ἡ δυλιμὴ ἢ καλγομὴ ἡ ἀσσαίρουσα ὑσὸ τῶν βουλγάρων τῶν ἀνδρωσομόρφων τερράτων ἡ ἢ σλέουσα ὑσὸ τὸν ἡγὸν τῶν αἱμοχαρῶν τούρκων ἐν ἡμισολῷ αἰῶνι, μὲ ὅλας τὰς ὑσοχέους τῶν ἰσχυρῶν τῆς γῆς ὅτι αὐτὸς ὁ σόημος ἦτο ἀγὸν τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἀσελευθερώσεως τῶν λαῶν ἀσὸ τῆς Ἐυρανίας ἡ ἀν χιλιάδες ἀδελφῶν μας ἐσοχέμησαν σαρὰ τὸ σλευρὸν τῶν σλημμάγων ἡ ἀν χιλιάδες ἀδελφῶν μας ἐμαρτύρησαν ἡ ἀσέθανον τὸν μαρτυρικὸν θάνατον ἡ χιλιάδες γυναικόσσαιδα ἡ γέροντες γεμοί ἡ ἐρειπωμένοι τῆς σόλης ἡ τοῦ διωγμοῦ ὁράσεις τὰ τυφα, ἄλαφοι ἡ ἄγανοι μοιράρ τῆς σαλρίδος βλέσομεν ὅτι καλασσατούνται τὰ δίκαιά μας ἡ μᾶς σαραδίδωσι ἡ σάλιν εἰς τοὺς σραγῆς, ὡς σρόβατα ἐσὶ σραγνή.

2/ Ἡ καλάσσασις ἐσιδεινοῦται ἀσὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, δὲν ἔχομεν ἀσραγίας ἢσῆς σόλε εἰς τὰς σόλεις σόλε εἰς τὰ χωρία, ἰδίως ὅσοι ἐξερχόμενοι διὰ τὰς ἐργασίας τῶν εἰς τὴν ὑσοῦρον χώραν καλαμεσουργοῦσας, αἱ ἀσαγωγαὶ φόνοι ἡ σρολεῖαι ἐξαλοσυνδοῦν, δὲν ἠξεύρομεν τὶ μᾶς ἐσιφυλάσσει ἢ ἄριον, αὐτοὶ ὑσοχωρούμενοι μέχρις ὀδόντων, ἡμεῖς ἄσοσλοι.

1/ Ἐλευθερία ἢ θάνατος. Καλλίτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωή, παρὰ παράτα χρόνια σκλαβιά ἢ φυλακή.

Ὁρκιζόμεθα ὅλοι ἢ ὅλοι ὅρκον φοβερόν νὰ μὴ δεχθῶμεν σύδμιαν ἄλλην ζώνην ἢ ἐν ἔνωσιν μὲ τὴν μητέρα μας Ἑλλάδα. Αἱ σκιαὶ τῶν προφητῶν κεκρῶν μας θὰ μᾶς καλαρῶνται ἢ τὰ ὀστᾶ τῶν θὰ θὰ κλάουν πονχίαν ἢ ἀπάσανοιν. Δὲν ἠνέσχομεν ἀλλόφυλα, θέλομεν τὴς ἀπελευθέρωσιν τὴς μητρικῆς μας γῆς.

Καὶ τώρα ἀπὸ τὴ ζωὴ μας ἀποφασίζεται, οἱ ὁμόφυλοί μας φέρονται πρὸς ἡμᾶς μὲ ἐχθρὸς ἢ ὅσ παρακαλοῦμεν ὁμοφύλως εἰς ὀνόματι ὅλου τοῦ καλοκαιριανοῦ ἑλληνικοῦ θρακικοῦ ἀγῶνος νὰ σταθῆ σθένει διὰ τὸν φιλανθρώπου σκοπόν σας διὰ τὸν τόπον ἢ διὰ τὴς ἐκκλησίας σας σκηνοφρόνητε ὑπὲρ τῶν καλαπαλουμένων δικαίων μας.

Πεποιθόται ὅτι ὅμπρας ὁ φιλελεύθερος Ἀμερικανικός λαός θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὑπόθεσιν μας

Ἐπιλέγομεν μὲ ὑποχήνεως.

Ἡ Πρόεδρος — Ἡ Γραμματεύς

Ἀικατερίνη Καλφογλου — Ζωὴ Σταμούλη

Αἱ Σύμβουλοι.

Θεωνίδη Χαλφωνόγλου — Ἀσημία Τριανταφύλλου

Φωτεινὴ Καλλόγλου.

Ἐν Σμυρνίᾳ, τῇ 14η Φεβρουαρίου 1919.

Μετάφρασις τῆς ἀγγλικῆς διαγράμματος ἐμπιστεύματος πρὸς 75 Ἀδελφότητας Κυριῶν Ἀμερικῆς ὑπὲρ τῆς ἀπελευθέρωσεως τῆς Θράκης ὑπὸ τοῦ Προεδρείου τῆς Ἀδελφότητος τῶν Κυριῶν Σμυρνίας σὺ εὐαρεστιόμεν ἢ φροντίσωμεν τὰς ὑπογραφὰς τοῦ Προεδρείου ἢ διαφόρων ἄλλων Κυριῶν.